

1978. évi 25. törvényerejű rendelet

a Magyar Népköztársaság¹ és a Belga Királyság között Budapesten, az 1976. évi július hó 9. napján aláírt Konzuli Egyezmény kihirdetéséről²

Hatályos: 2007. 01. 01. –

(A megerősítő okiratok kicserélése Brüsszelben, 1978. szeptember hó 18. napján megtörtént.)

1. § A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa³ a Magyar Népköztársaság és a Belga Királyság között Budapesten, 1976. évi július hó 9. napján aláírt Konzuli Egyezményt e törvényerejű rendelettel kihirdeti.

2. § Az 1. §-ban említett Egyezmény magyar nyelvű szövege a következő:

„ Konzuli Egyezmény a Magyar Népköztársaság és a Belga Királyság között

A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa és Őfelsége a Belgák Királya attól az óhajtól vezetve, hogy szabályozzák a két ország közötti konzuli kapcsolatokat, és így hozzájáruljanak a baráti kapcsolataik fejlesztéséhez,

elhatározták e célból, hogy Konzuli Egyezményt kötnek, és meghatalmazottaikká kijelölték

a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa *Puja Frigyes* külügyminisztert,

Őfelsége a Belgák Királya, *Renaat Van Elslande* külügyminisztert,

akik a jó és kellő alakban talált meghatalmazásaik kicserélése után az alábbiakban állapodtak meg:

I. fejezet

Meghatározások

1. cikk

Az Egyezményben használt alábbi kifejezések jelentése a következő:

1. a „konzulátus” a főkonzulátus, a konzulátus, az alkonzulátus és a konzuli ügynökség;
2. a „konzulátus vezetője” az a konzuli tisztviselő, akit felhatalmaztak a konzulátus vezetésére;
3. a „konzuli tisztviselő” minden olyan személy, akit felhatalmaztak arra, hogy e minőségben konzuli feladatokat lásson el;
4. a „konzuli alkalmazott” minden olyan személy, aki nem konzuli tisztviselő és akit a konzulátuson igazgatási vagy műszaki feladatok ellátására alkalmaztak;
5. a „kísegítő személyzet tagja” minden olyan személy, aki a konzulátuson kísegítő munkakörben teljesít szolgálatot;
6. a „konzulátus tagja” a konzuli tisztviselő, a konzuli alkalmazott és a kísegítő személyzet tagja;
7. a „konzulátus helyiségei” a kizárólag a konzulátus céljaira használt épület, épületrész és az ezekhez tartozó földterület;
8. a „konzuli irattár” a konzulátus működésével kapcsolatos iratok, okiratok, levelezés, könyvek, filmek, hangszalagok, nyilvántartás, rejtjelzés anyaga, valamint az ezek megőrzésére és megóvására szolgáló tárgyak, berendezések és bútorok;
9. a „konzuli kerület” az a terület, ahol a konzulátus konzuli feladatok végzésére jogosult;
10. a „hajó” a küldő állam jogszabályai szerint lajstromozott vagy bejegyzett vízijármű, kivéve a hadihajót.

II. fejezet

Konzulátus létesítése

2. cikk

- (1) Konzulátust a fogadó állam területén csak ennek az államnak a beleegyezésével lehet létesíteni.
- (2) A konzulátus székhelyét, rangját és a konzuli kerületet a küldő állam és a fogadó állam közös megegyezéssel határozza meg.

3. cikk

- (1) A küldő állam a konzulátus vezetőjének kinevezése előtt diplomáciai úton a fogadó állam beleegyezését kéri a kinevezéshez.
- (2) A küldő állam a beleegyezés kézhezvétele után megküldi a fogadó állam külügyminisztériumának a konzuli kinevezési okiratot, vagy a konzulátus vezetőjének kinevezéséről szóló más megfelelő okiratot. Ebben az okiratban meg kell jelölni a konzulátus vezetőjének családi és utónevét, a rangját, továbbá a konzuli kerületet, amelyben a konzuli tevékenységét kifejti és a konzulátus székhelyét.
- (3) A konzulátus vezetője a fogadó állam által e minőségben történt elismerése után kezdheti meg feladatai ellátását. Az elismerés működési engedély vagy más engedély megadása útján történhet. A működési engedélyt vagy más engedélyt a lehető legrövidebb időn belül kell kiadni. A fogadó állam a működési engedély vagy más engedély kibocsátása előtt beleegyezését adhatja ahhoz, hogy a konzulátus vezetője ideiglenesen ellássa a feladatait.
- (4) Miután a fogadó állam a konzulátus vezetőjének - akár csak ideiglenesen is - engedélyezte a feladatai ellátását, erről értesíti a konzuli kerület illetékes hatóságait, és gondoskodik a szükséges intézkedések megtételéről annak érdekében, hogy a konzulátus vezetője elláthassa a rá háruló feladatokat, valamint, hogy az Egyezményben foglaltaknak megfelelő bánásmódot élvezhesse.
- (5) Ha a fogadó állam megtagadja a működési engedély vagy más engedély megadását, az elutasítás okáról nem kell tájékoztatnia a küldő államot.

4. cikk

- (1) A küldő állam a fogadó állam külügyminisztériumát értesíti:
 - a) a konzulátus tagjának kinevezéséről, kinevezését követően a konzulátusra való megérkezéséről, hivatali működése megkezdéséről, végleges eltávozásáról és hivatali működése megszűnéséről;
 - b) a családja érkezéséről és végleges eltávozásáról, valamint arról, hogy valaki a család tagjává vált, vagy megszűnt az lenni, feltéve, hogy e személy a konzulátus tagjának háztartásában él.
- (2) Az érkezésről és a végleges eltávozásról lehetőleg előzetes értesítést kell adni.

5. cikk

Konzuli tisztviselő csak a küldő állam állampolgára lehet, és nem lehet a fogadó állam állandó lakosa.

6. cikk

- (1) A fogadó állam bármikor, anélkül, hogy döntését meg kellene indokolnia, a küldő államot diplomáciai úton tájékoztathatja arról, hogy a konzulátus vezetője, vagy más konzuli tisztviselő persona non grata, illetőleg, hogy a konzulátus személyzetének bármely más tagja elfogadhatatlan. A küldő állam ekkor visszahívja az érintett személyt, vagy az esettől függően megszünteti alkalmaztatását a konzulátuson.
- (2) Ha a küldő állam ésszerű határidőn belül nem tesz eleget az [\(1\) bekezdésben](#) meghatározott kötelezettségének, a fogadó állam a konzulátus vezetőjének működési engedélyét vagy más engedélyét visszavonhatja, vagy az érintett személyt nem tekinti többé a konzulátus tagjának.

7. cikk

- (1) Ha a konzulátus vezetője valamilyen okból nem tudja ellátni a feladatát, vagy ha a tisztsége ideiglenesen megüresedik, a küldő állam a konzulátus ideiglenes vezetésével megbízhatja a konzulátus vagy a fogadó államban működő másik konzulátusa konzuli tisztviselőjét, illetőleg a fogadó államban működő diplomáciai képviselője diplomáciai személyzetének egyik tagját. Ennek a személynek a családi és utónevét előzetesen közölni kell a fogadó állam külügyminisztériumával.
- (2) A konzulátus ideiglenes vezetésével megbízott személy a konzulátus vezetőjének feladatait látja el. Ugyanazok a kötelezettségek terhelik és ugyanazokat a jogokat, kiváltságokat és mentességeket élvezi, mintha a 3. cikk rendelkezéseinek

megfelelően nevezték volna ki.

(3) Ha az [\(1\) bekezdésben](#) foglaltak szerint a küldő állam diplomáciai személyzetének egyik tagját bízták meg a fogadó államban a konzulátus ideiglenes vezetésével, továbbra is élvezi a diplomáciai kiváltságait és mentességeit.

8. cikk

(1) A küldő állam a fogadó államban működő diplomáciai képviseletének tagját kijelölheti arra, hogy a diplomáciai feladatain kívül konzuli feladatokat is ellásson. Ebben az esetben az Egyezmény 3. és 4. cikkében foglalt rendelkezések irányadóak.

(2) A diplomáciai képviseletnek konzuli feladatokat ellátó tagjára kiterjednek az Egyezménynek azok a rendelkezései, amelyek a konzuli tisztviselő jogait és kötelezettségeit meghatározzák. A diplomáciai képviselet tagjának diplomáciai kiváltságait és mentességeit nem érinti a konzuli tevékenysége.

9. cikk

A fogadó állam a konzulátus tagjának és a háztartásában élő családtagjának, ha a fogadó államnak nem állampolgára és nem állandó lakosa, külön igazolványt állít ki, amely tanúsítja személyazonosságát, valamint azt, hogy a konzulátus tagja, illetőleg annak családtagja.

III. fejezet

Könnyítések, kiváltságok és mentességek

10. cikk

(1) A fogadó állam

a) gondoskodik a konzuli tisztviselő védelméről, és megtesz minden szükséges intézkedést annak érdekében, hogy a feladatait elláthassa, valamint, hogy élvezhesse az Egyezményben és a fogadó állam jogszabályaiban meghatározott jogokat, kiváltságokat és mentességeket;

b) megteszi a szükséges intézkedéseket, hogy a konzuli képviselet helyiségei és a konzuli tisztviselők lakása megfelelő védelemben részesüljenek.

(2) A fogadó állam a konzuli tisztviselőt az őt megillető tisztelettel kezeli, és megtesz minden szükséges intézkedést, hogy megakadályozza a személye, a szabadsága vagy méltósága bármilyen megsértését.

11. cikk

(1) A küldő állam a fogadó állam jogszabályaiban előírt feltételek és alakiságok megtartásával

a) a konzulátus, valamint a konzulátus tagjai lakása céljára földterületeket, épületeket, épületrészeket tulajdonában vagy birtokában tarthat, illetőleg ezek tulajdonát, birtokát vagy bérletét megszerezheti;

b) ugyan e célokból a tulajdonában vagy birtokában levő földterületen épületeket, épületrészeket, illetőleg ezekkel kapcsolatos létesítményeket építhet.

(2) A fogadó állam szükség esetén segítséget nyújt a küldő államnak az [\(1\) bekezdésben](#) említett ügyekben.

(3) E cikk rendelkezései nem mentesítik a küldő államot az alól, hogy megtartsa azokat a jogszabályokat, amelyek az ingatlanok fekvése szerinti övezetben az építkezésekre és a városrendezésre vonatkoznak.

12. cikk

(1) Azokon az épületeken, amelyekben a konzulátus van, el lehet helyezni a küldő állam címerét, valamint a küldő állam és a fogadó állam nyelvén a konzulátus elnevezését.

(2) A konzulátus épületeire, valamint a konzulátus vezetőjének lakására ki lehet tűzni a küldő állam zászlaját.

(3) A konzulátus vezetője kitűzheti a küldő állam zászlaját a közlekedési eszközökön, amikor azokat feladatai ellátása során használja.

13. cikk

(1) A konzulátus helyiségei és a konzulátus vezetőjének lakása sérthetetlen. E rendelkezést a konzuli tisztviselő lakására is alkalmazni kell annyiban, amennyiben az Egyezmény 16. cikke (2) és (3) bekezdésének rendelkezései a konzuli tisztviselőre alkalmazhatók.

(2) A fogadó állam hatóságai ezekbe a helyiségekbe a konzulátus vagy a küldő állam diplomáciai missziója vezetője, vagy az általuk kijelölt személy engedélye nélkül nem mehetnek be.

(3) A konzulátus helyiségeit, berendezésüket, a konzulátus vagyontárgyait, valamint a közlekedési eszközeit semmilyen formában nem lehet igénybe venni.

14. cikk

A konzuli irattár mindig és az elhelyezésétől függetlenül sérthetetlen. Nem hivatalos jellegű iratok és tárgyak nem lehetnek a konzuli irattárban.

15. cikk

(1) A fogadó állam megengedi és védi a konzulátus szabad érintkezését bármely hivatalos célra. A konzulátus a küldő állam kormányával, diplomáciai képviselőivel és konzulátusaival, bárhol is legyenek azok, az érintkezés során minden alkalmas távközlési eszközt felhasználhat, beleértve a diplomáciai vagy konzuli futárokat, diplomáciai vagy konzuli küldeményeket és a rejtjeles üzeneteket. Rádióadót azonban a konzulátus csak a fogadó állam beleegyezésével létesíthet és tarthat üzemben.

(2) A konzulátus hivatalos levelezése sérthetetlen. A „hivatalos levelezés” kifejezésen kell érteni a konzulátusra és feladataira vonatkozó minden levelezést.

(3) A konzuli küldeményt nem szabad sem felnyitni, sem visszatartani.

(4) Azokat a csomagokat, amelyekből a konzuli küldemény áll, e jellegüket feltűntető látható külső jellel kell ellátni, és azok csak hivatalos levelezést, valamint kizárólag hivatalos használatra szolgáló okiratokat és tárgyakat tartalmazhatnak.

(5) A fogadó állam ugyanazokat a jogokat, kiváltságokat és mentességeket biztosítja a konzuli küldemény szállításával megbízott személynek, mint a diplomáciai futárnak. Ezt a személyt hivatalos igazolással kell ellátni, amely tanúsítja a konzuli futár e minőségét, és feltűnteti a konzuli küldeményt képező csomagok számát.

(6) A konzuli küldeményt rá lehet bízni a hajó vagy repülő parancsnokára. Ezt a parancsnokot hivatalos igazolással kell ellátni, amely feltűnteti a küldeményt képező csomagok számát. A parancsnokot azonban nem lehet konzuli futárnak tekinteni.

A konzulátus kiküldheti egyik tagját, hogy a parancsnoktól közvetlenül és szabadon a konzuli küldeményt átvegye vagy azt neki átadja.

16. cikk

(1) A konzulátus vezetője személyes sérthetlenséget élvez. Nincs alávetve a fogadó állam joghatóságainak, kivéve

a) a fogadó állam területén levő magántulajdonban álló ingatlanra vonatkozó dologi jogi perben, feltéve, hogy a konzulátus vezetője azt nem a küldő állam javára, a konzuli feladatok ellátása céljából tartja birtokában;

b) az olyan hagyatéokra vonatkozó eljárásban, amelyben a konzulátus vezetője végrendeleti végrehajtóként, hagyatéki gondnokként, örökösként vagy hagyományosként személyében, és nem a küldő állam nevében érdekelt;

c) az olyan eljárásban, amely a konzulátus vezetőjének a hivatali feladatain kívül a fogadó államban gyakorolt bármely szabad foglalkozásával vagy kereskedelmi tevékenységével kapcsolatos.

A konzulátus vezetőjével szemben semmiféle végrehajtási intézkedést nem lehet tenni, kivéve az a), b) és c) pontban említett eseteket, amennyiben a végrehajtás személye és lakása sérthetlenségének csorbitása nélkül foganatosítható.

(2) A konzulátus tagjai nem tartoznak a fogadó állam joghatósága alá a hivatali feladataik teljesítése során végzett tevékenységük vonatkozásában. Ez a rendelkezés nem menti fel a konzulátus tagját a közlekedési eszközzel okozott kár megtérítése iránti kötelezettsége alól, és nem mentesíti az ilyen kötelezettség tárgyában indult polgári per alól, amelybe nem mint a küldő állam megbízottja került.

(3) A [\(2\) bekezdésben](#) foglaltak érintetlenül hagyásával a konzuli tisztviselőt - kivéve a konzulátus vezetőjét - nem lehet letartóztatni, sem a személyes szabadságától bármilyen módon megfosztani, hacsak az igazságügyi hatóságok nem súlyos

bűncselekménnyel vádolják, vagy nem hoztak vele szemben jogerős bírói ítéletet. „Súlyos bűncselekmény” minden olyan szándékos bűncselekmény, amelyre a fogadó állam jogszabályai olyan szabadságvesztés büntetést rendelnek, amelynek alsó határa öt év vagy súlyosabb büntetés.

(4) Abban az esetben, ha a konzuli tisztviselő vagy a konzuli alkalmazott a hivatali feladatai ellátásán kívül a fogadó állam területén olyan cselekményt követ el, amely ennek az államnak a jogszabályai szerint büntetendő, a küldő államot diplomáciai úton a legrövidebb időn belül értesíteni kell. Egyidejűleg értesíteni kell erről a konzulátus vezetőjét is.

(5) Amennyiben nem állampolgára és nem állandó lakosa a fogadó államnak, és ott jövedelemszerző magántevékenységet nem folytat

- a) a konzulátus vezetőjének háztartásában élő családtag az [\(1\) bekezdésben](#);
- b) a konzuli tisztviselőnek - aki nem a konzulátus vezetője - háztartásában élő családtag a [\(3\) bekezdésben](#);
- c) a konzulátus tagja háztartásában élő családtag, amennyiben a [\(2\) bekezdésben](#) meghatározott tevékenység őket közvetlenül és ténylegesen érinti a [\(2\) bekezdésben](#) meghatározott mentességet élvezi.

17. cikk

(1) A konzulátus tagját a fogadó állam igazságügyi vagy államigazgatási szervei tanúként megidézhetik. A konzuli tisztviselővel vagy konzuli alkalmazottal szemben azonban semmilyen kényszerintézkedést nem lehet tenni.

(2) A fogadó állam igazságügyi vagy államigazgatási szervei, amelyek a konzuli tisztviselőt vagy alkalmazottat tanúként megidézik, megtesznek minden szükséges intézkedést, hogy elkerüljék a konzulátus működésének akadályozását, és ha lehetséges, a konzuli tisztviselő szóbeli vagy írásbeli vallomását a konzulátuson vagy a lakásán veszik fel.

(3) A konzulátus tagja, valamint a háztartásában élő családtag megtagadhatja a tanúvallomást azokról a tényekről, amelyek a konzulátus tagjának hivatalos tevékenységére vonatkoznak.

18. cikk

(1) A küldő állam lemondhat a konzulátus tagjának vagy háztartásában élő családtag személyes sérthetetlenségéről, a joghatóság és a tanúzási kötelezettség alóli mentességéről.

(2) A lemondásnak a [\(3\) bekezdésben](#) foglaltak fenntartásával mindig határozottnak kell lennie, és arról írásban kell értesíteni a fogadó államot.

(3) Ha a konzulátus tagja vagy a háztartásában élő családtag olyan tárgyú pert indít, amelyben a 16. cikk (1), (2) és (5) bekezdésére figyelemmel joghatóság alóli mentességet élvezne, nem hivatkozhat a joghatóság alóli mentességre a főkeresettel közvetlenül összefüggő viszontkereset tekintetében.

(4) A polgári vagy államigazgatási eljárásban a joghatóság alóli mentességről való lemondás nem jelenti azt, hogy a mentességről való lemondás kiterjed a határozat végrehajtásával kapcsolatos intézkedésekre, ezekre külön lemondás szükséges.

19. cikk

(1) A konzulátus tagja és a háztartásában élő családtag, amennyiben nem állampolgára a fogadó államnak, ebben az államban mentes a katonai szolgálat alól.

(2) Mentés továbbá minden más kötelező közérdekű szolgálat alól feltéve, hogy nem állampolgára vagy állandó lakosa a fogadó államnak.

20. cikk

A konzulátus tagja és a háztartásában élő családtag mentes minden kötelezettség alól, amelyet a fogadó állam jogszabályai a külföldiek nyilvántartásba vétele, illetőleg a tartózkodása tekintetében előírnak, amennyiben nem állampolgára és nem állandó lakosa a fogadó államnak.

21. cikk

(1) A [\(3\) bekezdésben](#) foglalt rendelkezések fenntartásával, a konzulátus tagja a küldő államnak végzett szolgálat tekintetében, valamint a háztartásában élő családtag mentes a fogadó államban hatályban levő társadalombiztosítási rendelkezések alól. A